

*Mission Permanente
de la République Islamique d'Iran
auprès des Nations Unies
et des autres Organisations Internationales à Genève*

In the Name of God, the Compassionate, the Merciful

Ref. 2050/2773137

The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran to the United Nations Office and other International Organizations in Geneva presents its compliments to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and with reference to the UA IRN 11 / 2025 dated 23 July 2025 enclosed with the Joint Communication from Special Procedures, has the honor to transmit herewith, comments from the High Council for Human Rights of the Islamic Republic of Iran.

The Permanent Mission of the Islamic Republic of Iran avails itself of this opportunity to renew to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights the assurances of its highest consideration.

Geneva, 28 December 2025

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Emails: registry@ohchr.org

No:

Date:

In the Name of God

Regarding the joint communication by the Special Rapporteur on the Independence of Judges and Lawyers and the Special Rapporteur on the Situation of Human Rights in the Islamic Republic of Iran, on July 23, 2025 (with reference number AL IRN 11/2025), the following is announced for consideration:

1. Numerous enlightening comments and responses have been sent on the issue of lawyers and the legal profession in response to the correspondence of the Special Procedures on several occasions. Therefore, it is recommended to pay attention to them and to refrain from repeating the baseless claims and accusations raised on websites and media affiliated with countries hostile to the Islamic Republic of Iran and from using unjustified expressions such as “systematic targeting by state authorities against independent lawyers.”
2. In the case of Mr. Mohammad Najafi, who has previously been raised in the correspondence by Special Procedures or the report of the Special Rapporteur on the Situation of Human Rights in the Islamic Republic of Iran or the report of the UN Secretary-General on the situation of human rights in Iran, and about which the necessary response has been given, it is announced that he was born in one of the cities of the Markazi Province and is also active in this province and has no geographical or ethnic connection to the Azerbaijani Turk people of Iran. Therefore, it seems that the other information contained in the correspondence is also wrong and it is recommended that more accurate and precise information be announced about the identity of the alleged person so that there is no obstacle in carrying out the necessary inquiries.
3. In the case of Mr. Mohammad Reza Faghihi, it should be noted that he has not been prosecuted and tried for practicing law, but rather for holding and leading an illegal gathering without a legal permit, and for making a film of this gathering and making it available to television channels hostile to the Islamic Republic of Iran. Secondly, the Supreme Court has rejected the decision to disqualify this person from practicing law. According to the reasoning of this high judicial authority, in accordance with Article 17 of the Bar Association Independence Bill, "No lawyer

No:

Date:

can be suspended or banned from practicing law except by a final ruling of a disciplinary court." In addition, the original case, considering the acceptance of a retrial, is still under consideration in Tehran Provincial Court of Appeals and has not resulted in a final verdict.

4. Regarding the allegations and accusations made on the independence of lawyers and the legal profession, the following points are again announced for consideration and review of the attitude towards this issue:

- According to the existing theories on the definition of public service and the duty of governments in providing public service or supervising and directing it, the legal profession is a public service and is aimed at fulfilling public affairs in line with the pursuit of public interests. The most important principles that are effective in considering legal profession as a public matter are the principle of conformity, the principle of continuity, the principle of equality and the principle of priority of public interest. Therefore, by granting some privileges of public power, governments assign sovereign authority to Bar Associations and monitor the proper functioning of the Bar Associations by establishing proper regulations. In many countries around the world, government regulatory actions are implemented through regulations on how to enter the legal profession, determining the tariff for legal services, enforcing tax laws, administrative and judicial supervision of Associations, and even establishing a disciplinary court independent of the Association.
- The biased and discriminatory attitude of the Human Rights Council regarding the independence of the Bar Association and against the Islamic Republic of Iran is clearly demonstrated by the lack of reaction of the Council to the behavior of other countries. For example, in England, the Public Service Board, as a government body, oversees all legal professions, including bar associations, and the Bar Disciplinary Court and its handling of violations is legally independent of the bar associations. In Japan, the only qualification test, the National Bar Examination, is administered and managed by the Ministry of Justice, and the Supreme Court is responsible for managing the internship. In

No:

Date:

Austria, the content of the bar exam is determined by the government, and the Supreme Court oversees the decisions of the bar association boards and regulatory boards, so that bar associations report to the Ministry of Justice on the exercise of their legal powers. In France, according to the law of the legal profession, the board of directors of each association is governed by the Council of the System, and any disagreement with the decisions of the Council of the System is brought before the court under the supervision of the Public Prosecutor, and the court makes a decision on it. Therefore, the Public Prosecutor approves all decisions of the Council of the Governing System, and the authority to adjudicate complaints concerning the rulings of the Disciplinary Council rests with the Court of Appeal of the corresponding judicial jurisdiction. In New Zealand, the scope of the duties, rights and obligations of the legal community are determined by the Governor, and the Governor has the authority to oversee the financial performance of lawyers. The appeal authority for the Bar Disciplinary Court is the Supreme Court, and the Disciplinary Court, which hears legal complaints regarding the suspension of a lawyer or the payment of a fine, is composed of members who must have a history of judicial service. Under section 76 of the New Zealand Lawyers Act, the Law Society must submit an annual report to the Minister of Justice, which will be laid before Parliament. All rules made by the Law Society must be approved by the Minister of Justice. The Minister of Justice, taking into account the interests of service recipients, imposes duties and restrictions on lawyers and their regulation. The Standards Committee functions as an adjudicative body, through which the government, vested with legislative authority and policy-making powers, engages in regulatory activities by overseeing the selection of the Committee's members through supervisory notification. In general, government regulatory acts within the limits of the powers and privileges granted by public power is accepted by the international community, and the conditions and manner of entering the legal profession and the components of regulation are determined by governments.

No:

Date:

- According to the United Nations, the independence of the Bar Association has been supported within the scope of ensuring the independence of lawyers in their practice, as in the twenty nine fundamental principles of the role of lawyers, which were established at the Eighth United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders, there is no explicit statement on the independence of the Bar Association. The international community has accepted the independence of bar associations within the scope of professional dignity and in support of the independence of lawyers, and the establishment of regulations by governments in the supervision of the public services of bar associations has been recognized.
- In Iran, no one is prosecuted simply for belonging to a particular class, profession, or group, and at the same time, no one who breaks the law is tolerated because of their appointment or belonging to a particular class, group, or profession. Therefore, the title of lawyer, human rights defender, journalist, or any other title is neither a reason for prosecution nor a refuge for lawlessness.
- Regarding the claim of the Judiciary's interference in the Bar Association, it should be noted that the designation of the High Disciplinary Court for Judges as the competent authority to review the qualifications of board members is foreseen in the Note to Article 4 of the Independence Bill approved in 1955. Thus, in the Law on the Quality of Obtaining a Lawyer's License approved in 1997, the legislator emphasized the responsibility of the High Disciplinary Court for Judges as the authority to determine the qualifications of candidates for the board of directors of the Bar Association, and also referred to the manner in which this court reviews the qualifications. Candidates for membership in the board of directors of the Bar Association must meet the requirements specified in Article 4 of the Independence Bill and Article 4 of the Law on the Quality of Obtaining a Lawyer's License, and in the absence of these requirements, the candidate is disqualified in accordance with the will of the legislator.

- Regarding the establishment of the "Center for Lawyers, Experts, and Family Consultants of the Judiciary", it should be said that this institution does not harm the independence of the Iranian Bar Association and does not conflict with the independence of the Bar Associations and the lawyers of those associations. According to the principle of equality and Article 35 of the Constitution of the Islamic Republic of Iran, one of the duties of the governing system is to provide access to legal services for everybody. In order to maintain the independence of the Bar Association and not interfere in the professional affairs of the Bar Associations, the Parliament of the Islamic Republic of Iran has developed in Article 187 of the Law on Third Development Plan: "In order to provide the necessary legal protection for people and facilitate their access to judicial services and protect public rights, the Judiciary is allowed to approve the qualifications of law graduates in order to issue licenses for establishing legal consulting firms".
- Regarding the restrictions imposed based on the note to Article 48 of the Criminal Procedure Code, it is important to note that, firstly, this note is one of the cases whose amendment is considered in the bill amending articles of this law and its draft has been finalized. Secondly, given the importance of the crimes mentioned in Article 48 (security and organized crimes) and the uncertainty of the dimensions of the case at the preliminary investigation stage, in order to preserve vital and security information, access to information on such cases and related persons is necessarily limited to approved lawyers. Therefore, the intention of the legislative body to limit the access of trusted lawyers was based on the interest of society. In addition, the restriction on the choice of lawyer is applied only at the preliminary investigation stage, and in other stages of the proceedings, the general conditions for choosing a lawyer prevail. Of course, considering the amendment of this regulation, the possibility of lifting this restriction has been put on the agenda of the legislative body.

بسم الله

در رابطه با مکاتبه مشترک ۲۳ ژوئیه ۲۰۲۵ گزارشگر ویژه استقلال قضات و وکلا و گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران (با شماره ارجاع AL IRN 11/2025) موارد زیر جهت ملاحظه اعلام می گردد:

۱- در مورد موضوع وکلا و حرفه وکالت پیش از این بارها در پاسخ به مکاتبات رویه های ویژه، نظرات و پاسخ های روشنگرانه متعددی ارسال شده است. لذا توصیه می گردد به آنها توجه شود و از تکرار ادعاها و اتهامات بی اساس مطرح شده در سایت ها و رسانه های وابسته به کشورهای معاند جمهوری اسلامی ایران و به کار بردن عبارات بلاوجهی همچون «هدفگیری سیستماتیک دولت علیه وکلای مستقل» (systematic targeting by state authorities against independent lawyers) خودداری گردد.

۲- در مورد آقای محمد نجفی که پیش از این نیز در قالب مکاتبات رویه های ویژه یا گزارش گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران یا گزارش دبیرکل سازمان ملل در مورد وضعیت حقوق بشر ایران مطرح شده و در خصوص وی پاسخگویی لازم صورت گرفته است اعلام می دارد وی متولد یکی از شهرستان های استان مرکزی است و در این استان نیز مشغول فعالیت بوده و از نظر جغرافیایی و قومیتی هیچ ارتباطی به اقوام ترک آذربایجانی ایران ندارد. لذا به نظر می رسد سایر اطلاعات مندرج در مکاتبه نیز اشتباه است و توصیه می شود اطلاعات صحیح و دقیق تری در مورد هویت فرد ادعایی اعلام شود تا در انجام استعلامات لازم، مانعی به وجود نیاید.

۳- در مورد آقای محمدرضا فقیهی لازم به ذکر است که وی نه به دلیل انجام حرفه وکالت بلکه به علت برگزاری و هدایت تجمع غیرقانونی و بدون مجوز قانونی و تهیه فیلم این تجمع و قرار دادن آن در اختیار شبکه های تلویزیونی معاند جمهوری اسلامی ایران تحت تعقیب و محاکمه قرار گرفته است. ثانیاً، حکم محرومیت این فرد از انجام حرفه وکالت از سوی دیوان عالی کشور رد شده است. وفق استدلال این مرجع عالی قضایی، مطابق ماده ۱۷ لایحه استقلال کانون وکلای دادگستری، "هیچ وکیلی را نمی توان از شغل وکالت معلق یا ممنوع نمود مگر به موجب حکم قطعی دادگاه انتظامی". ضمناً اصل پرونده وی با توجه به پذیرش اعاده دادرسی در دادگاه تجدیدنظر استان تهران مطرح رسیدگی است و به رأی قطعی منتهی نگردیده است.

۴- در مورد ادعاها و اتهامات عنوان شده پیرامون استقلال وکلا و حرفه وکالت مجدداً نکات زیر جهت ملاحظه و بازنگری در نگرش به این موضوع اعلام می گردد:

- با توجه به نظریه های موجود در تعریف خدمت عمومی و تکلیف دولت ها در ارائه خدمت عمومی یا تحت نظر و هدایت آنها، حرفه وکالت به عنوان خدمت عمومی و در جهت برآورده سازی امر عمومی در ارتباط با منافع عمومی می باشد. مهم ترین اصولی که در تلقی شدن وکالت به عنوان امر عمومی مؤثر است، اصل انطباق، اصل استمرار، اصل برابری و اصل تقدم منافع عمومی است؛ بنابراین دولت ها با اعطای برخی امتیازات قدرت عمومی، اختیارات حاکمیتی را بر عهده کانون های وکلا گذاشته و با وضع مقررات نسبت به صحت عملکرد کانون ها اعمال نظارت می کنند. در بسیاری از کشورهای دنیا اعمال تنظیم گری دولت ها از طریق وضع مقررات در نحوه ورود به حرفه وکالت، تعیین تعرفه خدمات حقوقی، اعمال قوانین مالیاتی، نظارت اداری و قضایی بر کانون ها و حتی تشکیل دادگاه انتظامی مستقل از کانون صورت می گیرد.

• نگرش جانبدارانه و تبعیض آمیز شورای حقوق بشر در خصوص استقلال کانون وکلا علیه جمهوری اسلامی ایران، در مقایسه با رفتار دیگر کشورها و عدم عکس العمل شورای حقوق بشر به خوبی مشخص می شود. به طوری که به عنوان نمونه، در کشور انگلیس هیأت خدمات عمومی به عنوان یک نهاد دولتی بر تمامی حرفه های حقوقی از جمله کانون های وکلا نظارت دارد و دادگاه انتظامی وکلا و رسیدگی به تخلفات آنها از حیث قانونی مستقل از کانون های وکلا می باشد. در کشور ژاپن تنها آزمون تعیین صلاحیت که آزمون کانون ملی است توسط وزارت دادگستری اداره و مدیریت می شود و دیوان عالی کشور مدیریت کارآموزی را بر عهده دارد. در کشور اتریش محتوای آزمون وکالت از سوی دولت تعیین می شود و دیوان عالی بر تصمیمات هیأت مدیره کانون ها و هیأت های انتظامی نظارت دارد؛ به طوری که کانون های وکلا در رابطه با ایفای صلاحیت های قانونی خود به وزارت دادگستری گزارش می دهند. در کشور فرانسه مطابق قانون حرفه ای وکالت، هیأت مدیره هر کانون توسط شورای نظام اداره می شود و مغایرت تصمیمات شورای نظام با نظارت و توسط دادستان عمومی در دادگاه مطرح می شود و دادگاه نسبت به آن تصمیم می گیرد. بنابراین تأیید دادستان عمومی نسبت به تمامی تصمیمات شورای نظام حکومت می کند و رسیدگی به شکایات نسبت به آرای شورای انتظامی در صلاحیت دادگاه تجدید نظر همان حوزه قضایی است. در کشور نیوزیلند حدود وظایف و حقوق و تکالیف جامعه حقوقی توسط استاندار تعیین می شود و نظارت بر عملکرد مالی وکلا در صلاحیت استاندار است. مرجع تجدید نظر نسبت به دادگاه انتظامی وکلا، دیوان عالی کشور است و دادگاه انتظامی رسیدگی به شکایات حقوقی مبنی بر تعلیق وکیل یا پرداخت جریمه، متشکل از اعضای است که می بایست سابقه خدمت قضایی داشته باشند. مطابق بخش ۷۶ قانون وکلای نیوزیلند جامعه حقوقی هر ساله

باید عملکرد یکساله خود را به وزارت دادگستری تقدیم نماید و این عملکرد به مجلس ارائه خواهد شد. تمام قواعد وضع شده توسط جامعه حقوقی باید به تصویب وزیر دادگستری برسد. وزیر دادگستری با در نظر گرفتن منافع خدمات گیرندگان وظایف و محدودیت هایی را نسبت به وکلا و قاعده گذاری آنان اعمال می کند. کمیته استاندارد به عنوان بخش دادخواهی بوده که دولت با صلاحیت قانون گذاری و تدوین سیاست در این کمیته و نظارت استطلاعی انتخاب اعضای کمیته، به تنظیم گری می پردازد. به طور کلی تنظیم گری دولت ها در حدود اختیارات و امتیازات اعطایی قدرت عمومی، از نظر جامعه بین الملل پذیرفته شده است و شرایط و نحوه ورود به حرفه وکالت و مؤلفه های تنظیم گری توسط دولت ها تعیین می شود.

- از نظر سازمان ملل متحد، استقلال کانون وکلا در محدوده تضمین استقلال در عملکرد و کلا مورد حمایت قرار گرفته است به طوری که در بیست و نه اصل اساسی نقش وکلا که در هشتمین کنگره سازمان ملل متحد موضوع پیشگیری از وقوع جرم و برخورد با مجرمین وضع شده است، صراحتی مبنی بر استقلال کانون وکلا وجود ندارد و جامعه بین الملل استقلال کانون های وکلا را در حدود شأن صنفی و در حمایت از استقلال وکیل مورد پذیرش قرار داده و وضع مقررات توسط دولت ها در نظارت بر خدمات عمومی کانون های وکلا، به رسمیت شناخته شده است.

- در ایران هیچ کس به صرف تعلق به صنف، حرفه یا گروه خاص مورد پیگرد قرار نمی گیرد و در عین حال با هیچ فرد قانون شکنی به دلیل انتصاب یا تعلق به صنف، گروه و یا حرفه خاص مدارا نمی شود. لذا عنوان وکیل، مدافع حقوق بشر، روزنامه نگار یا هر عنوان دیگر، نه دلیلی بر پیگرد و نه مفری برای قانون گریزی است.

- در مورد ادعای دخالت قوه قضائیه در کانون وکلا، باید گفت تعیین دادگاه عالی انتظامی قضات به عنوان مرجع صالح رسیدگی به صلاحیت اعضای هیأت مدیره در تبصره ماده ۴ لایحه استقلال مصوب سال ۱۳۳۳ پیش بینی شده است؛ به طوری که قانونگذار در قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت مصوب ۱۳۷۶ با تأکید بر مسؤلیت دادگاه عالی انتظامی قضات به عنوان مرجع تشخیص صلاحیت نامزدهای هیأت مدیره کانون وکلا، به نحوه بررسی صلاحیت ها توسط این دادگاه نیز اشاره کرده است.. داوطلبان عضویت در هیأت مدیره کانون وکلا میبایست واجد شرایط مصرح در ماده ۴ لایحه استقلال و ماده ۴ قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت باشند و در صورت فقدان این شرایط، رد صلاحیت داوطلب با لحاظ اراده قانونگذار صورت گرفته است.
- در مورد ایجاد نهاد «مرکز وکلاء، کارشناسان و مشاوران خانواده قوه قضائیه» باید گفت که این نهاد هیچ خدشه‌ای به استقلال کانون وکلای ایران وارد نمی‌سازد و مغایرتی با استقلال کانون‌های وکلای دادگستری و وکلای آن کانون ها ندارد. بنا بر اصل برابری و اصل سی و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، یکی از وظایف نظام حاکمیتی ایجاد امکان دسترسی عموم مردم به خدمات حقوقی است و در راستای حفظ استقلال کانون وکلا و عدم مداخله در امور صنفی کانون های وکلا، مجلس شورای اسلامی در ماده ۱۸۷ قانون برنامه سوم توسعه آورده است به منظور اعمال حمایت های لازم حقوقی و تسهیل دستیابی مردم به خدمات قضایی و حفظ حقوق عامه، به قوه قضائیه اجازه داده می‌شود تا نسبت به تأیید صلاحیت فارغ التحصیلان رشته حقوق جهت صدور مجوز تأسیس مؤسسات مشاور حقوقی برای آنان اقدام نماید.»
- در مورد محدودیت‌های اعمال شده بر اساس تبصره ماده ۴۸ قانون آیین دادرسی کیفری لازم به ذکر است که اولاً، این تبصره، یکی از مواردی است که اصلاح آن در لایحه اصلاح موادی از این قانون مورد نظر قرار

گرفته و پیش نویس آن نهایی شده است. ثانیاً، با توجه به اهمیت جرائم یادشده در ماده ۴۸ (جرائم امنیتی و سازمان یافته) و مشخص نبودن ابعاد پرونده در مرحله تحقیقات مقدماتی، جهت حفظ اطلاعات حیاتی و امنیتی، لزوماً دسترسی به اطلاعات این گونه پرونده ها و اشخاص مرتبط محدود به وکلای مورد تأیید است. از این رو اراده نهاد قانونگذار در محدودیت دسترسی وکلای مورد وثوق بنا بر مصلحت جامعه بوده است مضاف بر این که، محدودیت انتخاب وکیل صرفاً در مرحله تحقیقات مقدماتی اعمال می شود و در دیگر مراحل رسیدگی، شرایط عمومی انتخاب وکیل حاکم است که البته با توجه به اصلاح این مقرر احتمال برداشت این محدودیت در دستور کار نهاد قانونگذار قرار گرفته است.